

[Kristen Amby.]

fat. Det var jo muligt, hvis Regeringen virkelig begrænsede sig til at tage fat paa disse ganske enkelte Ting, som det drejer sig om, Befolkningens elementære Forsyning, at den da kunde komme Vejen frem, medens den, hvis den skal gribe over alle Erhvervslivets Felter, ikke finder nogen Vej frem. Jeg henstiller til Regeringen, at den virkelig gør noget paa dette Omraade.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Det er jo i Sandhed for Smed at rette Bager, naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og ogsaa andre ærede Medlemmer har rettet den lange Række af Spørgsmaal og næsten ogsaa Angreb mod den højtærede Landbrugsminister. Forholdet er det, at det Spørgsmaal, som i ganske særlig Grad har interesseret det høje Ting, Prisforhøjelserne og den Tilladelse, som eventuelt vil blive givet paa dette Omraade, vedrører jo mere det Ministerium og den Virksomhed, som jeg har det øverste Ansvar for, gennem Priskontrolraadet og ogsaa gennem den Ret, som Handelsministeren har til at træffe Bestemmelser efter Prisloven paa det paagældende Omraade. Det vil maaske derfor være naturligt og rimeligt for mig at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger.

Jeg skal ikke her komme ind paa selve det Spørgsmaal, som vel heller ikke i særlig Grad i Øjeblikket hører hjemme til Debat her; Spørgsmaalet om, hvorledes man vil imødegaa den Prisstigning, som man fra alle Sider erkender maa ske med Hensyn til Rugbrødet, hvad enten man nu mener den maa være mindre eller større — man kan her gaa forskellige Veje og ogsaa have forskellige Anskuelse med Hensyn til Spørgsmaalet om det indbyrdes Forhold mellem Pris og Løn, men det skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa; det er jo ganske ligetil, at saaledes som den høje Rigsdags og ogsaa Regeringens Vilkaar at arbejde under er, kan man have forskellige Anskuelse om, hvilke Veje der paa dette Omraade vilde være de mest formaalstjenlige — jeg skal kun holde mig til selve Spørgsmaalet om Prisen og Priskontrollen, som det er rimeligt for mig at sige et Par Ord om.

Jeg vil da gerne begynde med at sige, som det ogsaa allerede er sagt, at det kan jo nu ikke nytte, at hver eneste Gang Spørgsmaalet om en vis Prisstigning og en dermed i Forbindelse staaende Forringelse af den almindelige Befolknings Levevilkaar kommer frem, protesterer man overmaade stærkt, men naar vi taler om det i Alminde-

lighed, saa erkender vi alle, at den Situation, vi er inde i, maa føre hertil. Det kan ikke nytte, at man, naar man taler almindeligt om Tingene, har een Anskuelse og saa ikke vil vedkende sig den, naar man kommer til det rent konkrete Forhold. Vi har alle sammen været klar over, at Vilkaarene, saaledes som de udvikler sig for dette Lands økonomiske Liv, maatte føre til en Nedgang, i hvert Fald overgangsvis, ogsaa for den store almindelige Befolkning, og det er jo det, Brødprisen Stigning og den Stilling, vi har her, er et Udtryk for.

Dernæst vil jeg gerne med Hensyn til Spørgsmaalet om at holde Priserne nede naturligvis kvittere for de venlige Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby paa et bestemt Omraade har henvendt til mig, men dernæst vil jeg sige, at det er jo meget ofte saaledes paa dette Omraade, at Befolkningen kun faar at vide og at mærke direkte, naar Priserne stiger og Kritikken kommer frem, men den Række af Omraader, hvor Priskontrolraadet i Forbindelse med Ministeriet træffer Foranstaltninger, saaledes at Priserne bliver holdt nede, selv om der paa den ene og den anden Maade kan gives Dokumentation for, at der kunde være god Anledning til en vis Stigning, dem hører man ikke noget om. Der er til Eksempel Forholdet med Hensyn til Sukkeret; der kunde der meget vel være en vis Begrundelse for en Stigning, men vi har ordnet det saaledes fra Ministeriets Side, at man har kunnet holde den Pris, som har eksisteret i indeværende Sukkeraar. Og jeg vilde kunne nævne andre Omraader, hvor der Gang paa Gang har været en ikke ubetydelig Utilfredshed saa fra det ene Erhvervs Side saa fra det andet over, at man ikke har villet give Tilladelse til Stigning.

Og nu med Hensyn til Brødprisen. Der er Forholdet jo dette — uden at jeg her i Enkeltheder kan give Tallene, fordi der i Priskontrolraadets Møde i Dag efter denne Forhandling vil foreligge en Indstilling til Ministeren om Sagen, hvorefter den endelige Afgørelse skal træffes —, at igennem adskillige Uger, ja, maaske i nogle Maaneder har de almindelige Omkostningers Stigen betinget en højere Pris end de 93 Øre, som blev fastsat den 26. Januar.

Jeg vil dernæst gerne sige — med lidt runde Tal, men for dog at angive, hvorledes Stillingen er — i Tilslutning til, hvad den højtærede Landbrugsminister allerede har nævnt, at af den Stigning, som man regner med fra de ca. 93 Øre, som blev fastlagt i Januar, til omkring 1 Kr. 50 Øre — jeg